

μάτια, διό και περιέφερα τὰ βλέμματά μου δεξιά και ἀριστερά, ὅπως ἶδω τίποτε, ἀλλ' εἰς μάτην.

Μόνον κυφόμικα τινα = γραῖδια εἶδον, κοιμώμενα σχεδὸν ὄρθια, σκεφθεὶς δὲ ὀλίγον, εὗρον τὸν λόγον, δι' ὃν ἡ ἐκκλησία θεωρεῖται πως ἀριστοκρατίζουσα. Δὲν ὑπάρχει γυναικωνίτης, οὐ ἔνεκα ἡ δεξιά πτέρυξ τῶν ἀνδρῶν ἐλευθέρως δύναται νὰ θεᾶται τὴν τῶν γυναικῶν δεξιάν.

Πλησίον τῆς ιδέας αὐτῆς μοι ἐπῆλθε καὶ ἄλλη. "Οἱ καλὸν εἶνε ἡ ἐκκλησία νὰ ἀναμορφωθῇ καὶ ἐπανέλθῃ εἰς τὰ παλαιὰ χριστιανικὰ ἔθιμα, καὶ ἰδίως εἰς ἐκεῖνα τὸ τῆς ἀνταλλαγῆς φιλημάτων μετὰ τὸ πέρας τῆς λειτουργίας, συνωδᾷ τῷ: ἀγαπάτε ἀλλήλους. Κ' εἶπον: Πόσον διεφθάρημεν!

Ἐξέρχεται τῆς ἀγίας Πύλης εἰς ἱερεὺς.

— Ποῖος, εἶνε, παρακαλῶ, ἐρωτῶ τὸν παρακείμενόν μου συνεκκλησιαζόμενον, ὁ παππᾶς αὐτός; Σὺν καλὰ τὰ λέγει.

— Ὁ παππᾶ Μαρτίνος ποῦ ἤθελε νὰ γίνῃ δεσπότης καὶ παρητήθη χάριν τοῦ Καλογερά. Εἶνε καὶ φοβερός ἀντιμακρακιστής. "Ἐχει γράψει καὶ τὸ διούνητον.

— "Ἐτσι αἶ; "Ὡστε εἶνε τραγικὸς παππᾶς.

"Ἀνοίγεται ἡ θύρα καὶ εἰσέρχεται μεγαλοπρεπῆς στὰ μαῦρα ντυμένη, εὐγενὲς ὄγκος γυναικὸς μετὰ συμπαθητικωτάτης φυσιογνωμίας.

— Ὠραία γυναῖκα!

Τοσοῦτον δὲ ἡ θεὰ τῆς με συνεκίνησεν, ὥστε ὅταν οἱ ἐκκλησιαζόμενοι ἐσταυροκοποῦντο, ἐπραττον τοῦτο καὶ ἐγὼ μηχανικῶς πρὸς αὐτὴν στρεφόμενος. Φαίνεται, ὅτι ἡ ἀφαίρεσίς μου αὕτη ἔκκενεν εἰς τὰ γραῖδια κακὴν ἐντύπωσιν, διότι ἤκουσα τὸ παραπλεύρως μου νὰ λέγῃ ἐν θυμῷ.

— Ἀπ' ἐκεῖ εἶνε τὸ εἰκονοστάσιον, χριστιανέ μου: Μᾶς κατακόλασες!

"Ἡ ἐπίπληξις με ἠνάγκασε ν' ἀπέλθω, καὶ λάβω τὴν πρὸς τὸν ἅγιον Δημήτριον ἀγούσαν. **Παλιάνθρωπος.**

Καὶ με προτεταταμένως λόγχας ἐφωρμήσαμεν κατὰ τοῦ Τούρκου.

"Ὁ δυστυχὴς εἶχεν ἀνακτείνει τὰς χεῖρας κορυφάζων:—
"Ἀμὲν, γὰρ τὸ θεό. Μὴ με σκοτώνετε!

— Βρὲ τὸν κερατὰ, μιλᾷ ρωμαῖκα γιὰ νὰ μᾶς γελάσῃ.

— Στὸν τόπο! Μὲς τὸν Μουαμέτη σου, μίλα, τούρκος εἶσαι ἢ ῥωμῆς;

— Σὲ φάγαμε!

— Εἶνε γκέγκης!

— Γκέγκης; Δὲν βλέπετε; "Αρβανίτης εἶνε.

— Καραγκούνης!

— Καραγκούνης; Καὶ φοροῦν ποτὲ οἱ καραγκούνιδες τέτοια φέσα.

— Θὰ ἦνε ρεντίφης!

— Μωρὲ τί τὸν φυλάμε.

— Ζωντανό, νὰ τὸν πιάσωμε ζωντανό.

— Ἀπάνω του!

— Ἀπάνω...

Ἐπὶ φέρεις οἱ ἑκατὸν ἡμεῖς ἐρρίφθημεν κατὰ τοῦ τούρκου, ὃν σχεδὸν λειπόθυμον συνελάβαμεν, ἄλλοι ἐκ τοῦ τραχήλου, ἄλλοι ἐκ τοῦ στήθους, ἄλλοι ἐκ τῶν χειρῶν, ἄλλοι ἀπὸ τὸ βραχί, ἄλλοι ἀπὸ τ' αὐτιά.

— Τί εἶσαι, μωρὲ, τὴν ἀλήθειαν, γιὰτί σὲ φάγαμε.

— Ῥωμῆς, ὑπετραύλισεν ὁ δυστυχὴς αἰχμάλωτος, ῥωμῆς, σὺν καὶ σᾶς.

— Τούρκο! Ἐμᾶς θὰ γελάσῃς;

ΤΑ ΚΑΛΥΤΕΡΑ ΤΣΟΥΡΕΚΙΑ

καλλιτεχνικὰ τὴν ὄψιν καὶ ἀπαράμιλλα τὴν γεύσιν θὰ τὰ ἀγοράσῃτε τὸ **Σάββατον** λίαν πρῶτ' εἰς τοῦ ἀριστοκράτου ἀρτοποιοῦ τῆς αὐλῆς κ.

ΣΙΚ

Ὁδὸς Σταδίου, κάτωθεν τοῦ γραφείου τῆς **Ἐφημερίδος**. Δὲν μπορεῖ νὰ γίνῃ **Πάσχα** χωρὶς **Τσουρέκια Σικ** (chic).

ΤΑ ΠΑΣΧΑΜΙΑΤΙΚΑ ΣΑΣ ΦΡΟΥΤΑ

θὰ τὰ εὕρῃτε ὅλα, ὠραία, ἐκλεκτὰ, πολυποίκιλια, γεμάτα ἀνοιξιν, γεμάτα ἄρωμα, θὰ τὰ εὕρῃτε εἰς τὴν

ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΑΡΑΓΚΑΝ

τῆς Κεντρικῆς Ἀγορᾶς, νὰ σᾶς τὰ δίδῃ ὁ γλυκύτατος καὶ ζαχαρωμένος ὀπωρώλης Ἡλίας Ἡλιάδης.

Εἰς τὴν ΜΕΓΑΛΗΝ ΠΑΡΑΓΚΑΝ

θὰ εὕρῃτε καὶ τρία πράγματα σπάνια εἰς ὅλας τὰς Ἀθήνας:

ΕΦΘΗΝΙΑΝ, ΤΙΜΙΟΤΗΤΑ, ΕΥΤΕΝΕΙΑΝ.

25^η ΜΑΡΤΙΟΥ

"ὦ! τί χαρὰ ἡ ἐορτὴ αὐτὴ εὐαγγελίζει!

ὁ Ἄγγελος στήν Παναγιά προσφέρει ἄσπρο κρίνο, καὶ ἡ Παναγιά τὸν δέχεται καὶ ῥοδοκοκκινίζει, καὶ συλλαμβάνει ἑξαφνα τὸν Ἰησοῦ μ' ἐκεῖνο. Σὺν σήμερα καὶ ὁ Γερμανὸς ἐσήκωσε παντιέρα, καὶ ἐβρόντησε τὸ πρῶτο μας τουφέκι 'στὸν ἄερα.

— Μὰ τὴν Παναγιά, μὰ τὸν Χριστό μας, χριστιανὸς εἶμαι.

— Κάνε τὸν σταυρό σου.

— Φίλα τὸν σταυρό.

— Βρίσε τὸν Μωαμέτη.

— Κάνω σταυρό,....βρίζω Μωαμέτη.... Νὰ εἰς τὸ ὄνομα τοῦ θεοῦ....Πάτερ ἡμῶν....Κύριε τῶν Δυνάμεων....Ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννου τοῦ ἀγίου Εὐαγγελίου...Ἐχομε καὶ ἀποκηαῖς αὔριο.

— Πές καὶ τὸ Κοράνι!

— Δὲν τὸ ξέρω, ποῦ νὰ τὸ ξέρω.

— Πές τούρκικα.

— Τούρκικα ξέρω....

— Εἰρεῖς τούρκικα; Τούρκος εἶνε ὁ μαγκούφης. Βαρεῖτέ του....

— Ἀμὲν, εἶμαι Ἕλληνας, μὴ, μὴ!

— Ἕλληνας μὲ φέσι; Σκοτόστε τον.

— Γιὰ τὸ ἔλεος τοῦ Θεοῦ.

— Χριστιανὸς εἶνε ὁ κακομοῖρης. Ἄς τὸν ἀφήσωμε.

— Ἐτσι φαίνεται. Μ' ὅλα ταῦτα πᾶμε ἀπάνω στὸ στρατόπεδο νὰ σὲ περάσωμε ἀπὸ τὸ στρατιωτικὸν δικαστήριο, νὰ ἰδοῦμε πῶς σὺ, ἀφοῦ ἔμαθες ὅτι ἤλθαμε μετὶς, τόλμησες νὰ 'βγῇς ἔξω, καὶ μονάχος μάλιστα... Χωρὶς ἄλλο θὰ ἦσαι κατὰσκοπος, ἀφοῦ φορεῖς καὶ φεσάκι.

— "Ὀχι, παλληκάρια μου, εἶμαι χωριάτης, ἀπὸ τὴν Ἀγυιὰ καὶ βγῆκα νὰ πάω στὰ χωράφια μου... Ποῦ